

a_1980_004615

НАЦИОНАЛЕН АКАДЕМИЧЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

ЗАСЕДАНИЕ НА ХУДОЖЕСТВЕНИЯ СЪВЕТ

София, 10 април 1980 година

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

ДНЕВЕН РЕД	3 стр.
ПРИСЪСТВУВАЩИ	4
ОТКРИВАНЕ	
предс. Дико Фучеджиев	5
П Ъ Р В А Т О Ч К А	
ДОКЛАД НА РЕЖИСЬОРА	
Младен Киселов	5
В Т О Р А Т О Ч К А	
ИЗКАЗВАНИЯ	
Николина Лекова	8
Славка Славова	8
Антония Каракостова	10
Филип Филипов	12
Николай Савов	13
Елка Михайлова	14
Крикор Азарян	16
Николай Николаев	18
Васил Стойчев	19
Михаил Петров	21
Весела Груева	22
ЗАКЛЮЧИТЕЛНО ИЗКАЗВАНЕ	
предс. Дико Фучеджиев	23
РЕЗУЛТАТИ ОТ ГЛАСУВАНЕТО	23
ЗАКРИВАНЕ	
предс. Дико Фучеджиев	24

ЗАСЕДАНИЕ НА ХУДОЖЕСТВЕНИЯ СЪВЕТ

Стенографски протокол

София, 10 април 1980 година

/Открито в 21,45 часа/

- о -

Д Н Е В Е Н   Р Е Д

1. Приемане на декора на "Литъл бой" на режисьора Младен Киселов.
2. Обсъждане на обществения дебют на Елена Виденова в "Майстор Солнес".

- о -

ПРИСЪСТВУВАТ:

Дико Фучеджиев

Славка Славова

Крум Табаков

Николай Николаев

Михаил Петров

Николина Лекова

Филип Филипов

Крикор Азарян

Антония Каракостова

Чавдар Добрев

Басил Стойчев

Младен Киселов

Весела Груева - от Комитета за култура

Иван Дончев - от Комитета за култура

Николай Савов - от Съюза на артистите и от Столичния
съвет за култура

Елка Михайлова - от ВИТИЗ

Кирил Неделчев

ОТСЪСТВУВАТ:

Банчо Банов

Енчо Халачев

Рачко Ябанджиев

Георги Черкелов

Любомир Кабакчиев

О Т К Р И В А Н Е

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Другари, откривам заседанието на художествения съвет.

Има ли бележки по дневния ред? Няма.

Има думата режисьорът Младен Киселов.

П Ъ Р В А Т О Ч К А

МЛАДЕН КИСЕЛОВ: Аз ще бъда съвсем кратък, защото наистина времето е много напреднало и ще се помъча да бъда изчерпателен с няколко думи, ако това може да стане разбира се.

Не знам дали пиесата е позната на всички ви.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Някои са я чели, други не са я чели.

МЛАДЕН КИСЕЛОВ: Както и да е. В тази история, в която главно действащо лице е американският летец, който е хвърлил атомната бомба над Хиросима и е полудял след това, действието се прехвърля непрекъснато от клиниката, психиатричната клиника, в която той лежи, в кабината на самолета, в който е летял, и едновременно с това върви историята на една актриса от Хиросима, която е загинала в деня на атомната бомбардировка и на чиято памет е посветена тази пиеса.

При решението на историята изхождахме от следния принцип че е необходимо да създадем два центъра в залата, около които да се развива действието и които да бъдат конфликтни един спрямо друг, както са конфликтни двете неща, които са се срещнали на 6 август 1945 година в небето на Хиросима: нашата болна цивилизация, родила това чудовище атомната бомба, и Япония с нейната красота и с природата на тази страна, която като че ли нарочно

е била избрана, за да стане обект на такова разрушително нещо.

В този смисъл предлагаме един свързващ мост, който да премине по средата на залата, една пътека, която в единия си край - това е маркирано само на макета, той не е в окончателния си вид, но днес исках просто да разменим няколко думи по принцип - да се състои от нещо като скулптура, в която да бъдат вплетени много неща от лудостта на днешната западна цивилизация, много предмети, които съчетани един с друг, биха дали образа на едно бунище, където няма логика при съчетанието на предметите, но където постепенно този образ да изкристализира в един трапец, който виждате, който се повдига, той е построен върху един от секторите на залата. Горната му част е леглото на летеца, а долната му част издигната представлява кабината на неговия самолет. Условно сме направили този сектор тук. На истинския макет, който ще довършим, това ще бъде така - постепенно ще се трансформира този хаос от предмети като след разрушаване, като след бомбардировка, с много етикети, с много цветни непотребни неща, струпани едно върху друго. Това постепенно ще изкристализира в носа на един военен самолет, който ще бъде насочен, ще завършва с острието си, с острието на носа си към оста на тази пътека.

В другия ѝ край искаме да направим един много изящен остров с японски характер, с много тънко направени японски орнаменти, със специално създаден кът, много поетичен и много красив.

Иска ни се това противостоене на двете неща да бъде в основата на нашето решение.

Хората, които действуват около летеца, са ту санитарии от клиниката, ту сменяйки дрехите си стават летците, с които той е летял. Действието се прехвърля ту в кабината на самолета

и се разиграват нещата подробно от този полет от тази сутрин, когато е станала тази експлозия.

Накрая тук ни се иска предварително да сме приготвили черен тъл и експлозията на бомбата да направи по този начин - летецът, който е тук в кабината на самолета и който в последния си монолог произнася вече от името на бомбата, която лети и която след малко ще се взриви, и хората, с които той е летял, които ще покрият целия този японски кът черния тъл, просто ще го опакват, ако може така да се каже.

Експлозията на бомбата, с която завършва пиесата и която е като че ли най-трудното нещо, ми се иска да решим с някакъв обратен ход, а не с буквалното нещо, със средствата, които биха имитирали една експлозия.

Пиесата е със сложна конструкция, дълбоко поетично произведение. Искане ни се и в декора да има възможност за непрекъснатата съпоставка от страна на зрителя. Зрителите са от двете страни и в същност са лице срещу лице един с друг. Между тях се разиграват цялата работа върху пътеката.

Искане ни се непрекъснато тези две начала на ХХ век, този ужас на агресията, на света на тази западна цивилизация, стигнал до естествения си ужасен израз - атомната бомба, и другият свят, който е свят на една изтънченост, на един артистизъм, и в този смисъл предметите, които ще сложим тук, ни се иска да бъдат автентични. Тук художникът ще предложи детайли автентично японски и в костюма, и в оформлението на интериора. Искане ни се тези две начала непрекъснато да присъствуват като съпоставка за зрителя в двата края на тази пътека, която самата е алуминиева и носи студенината на света, който се срутва върху Япония.

С две думи това са ни били мислите около оформлението.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Има ли някой нещо да каже? Няма.

Художественият съвет приема проекта за сценография на "Литъл бой" - пиесата, която ще прави др. Младен Киселов.

Минаваме към

В Т О Р А Т О Ч К А

на дневния ред - ОБЩЕСТВЕНИЯ ДЕБЮТ НА АКТРИСАТА Елена Виденова.

Имате думата по втора точка от дневния ред. Кой иска думата?

ИЗКАЗВАНИЯ

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Аз не гледах тази вечер представлението тъй като долу имах представление, но съм гледала на художествения съвет Елена Виденова. Тя участва и в "Майор Барбара", давани й са дубльорства и на други роли, така че по принцип ще се изкажа за тази млада актриса.

Първо, момичето има хубави данни - фигура, глас, едно много чисто младежко излъчване. И мисля, че към нея досега е нямащо правилна грижа. Винаги, когато са й давани дубльорства на гилемни роли, тя е била поставена в такива условия, че не е имала възможност да репетира.

Ролята, която се обявява тука като обществен дебют, като че ли не може докрай да й покаже възможностите. Като неин по-възрастен колега считам, че има прекрасни данни да се развие като актриса и е много по-важно какво ще кажат режисьорите от нашия театър, които ще работят с нея, които ще мислят за нея, за да има място в тази трупа.

Това е, което имах да кажа.

СЛАВКА СЛАВОВА: Аз искам да кажа нещо. Аз вземам думата,

защото съм член на художествения съвет и съм длъжна да говоря и да си кажа мнението. Но трябва да ви кажа, че тези заседания, в които се решава назначението на един млад актьор, за мене са винаги, лично за мене като актьор, най-мъчителни. Много е трудно да решиш съдбата на един млад човек. Не го знаеш как ще се развие по-нататък. Има актьори, които от самото начало блясват, има актьори, които след като десет години са работили, лека-полека започват да се разгръщат, да се развиват, да се показват.

Струва ми се специално за тази актриса, че в нея има една топлина, има една непосредственост и лично на мене тя най-много ми е харесала тука в "Солнес". Но в никакъв случай не мога да кажа, че така е блеснала, че категорично да се каже да остане в Народния театър.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Славке, коя е блеснала от тези, които са дошли?!

СЛАВКА СЛАВОВА: Именно точно това искам да кажа. Но тя просто не е имала възможност. Винаги ѝ се дават такива роли и така се работи с нея, че тя просто няма възможност изглежда докторай да покаже това, което трябва да покаже.

Аз съм за нейното оставане в театъра, защото в никакъв случай не мога да кажа за един млад човек да не остане в театъра. След като този човек, този актьор е поканен в Народния театър, как сега да кажеш не бива да бъде в Народния театър.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Права си.

СЛАВКА СЛАВОВА: В никакъв случай! Не мога, да ме убие! Това е един млад човек, на когото сега се открива пътят, сега си пробива път, сега започва. От къде да го знаеш? Може след две-три години така да се развие или може да пропадне на една такава роля, така категорично да се наложи и да се изяви, че наистина да намери своето истинско място тука.

Аз съм "за" определено назначаването на тази актриса в нашия театър.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: В същност гласуването е тайно, така че после...

СЛАВКА СЛАВОВА: Но аз не се доизказах. Има нещо друго. Намирам, че ние, актьорите, точно на тези заседания нямаме никакво място за това, защото кой ни пита нас, когато се назначава някой?!

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: А, не, това е друг въпрос. Това зависи от директора. /Веселост/

СЛАВКА СЛАВОВА: А пък сега защо ние да решаваме съдбата ѝ?!

Аз ви казвам открито - ще си напиша едно "да" и ще си го пусна "да"-то с чиста съвест.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Славке, това е друг въпрос. Назначаването зависи от директора.

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА: Искам да кажа, че Елена Виденова вече трета година е в колектива на този театър и за беда това момиче в същност едва този сезон получи възможността да репетира нормално и да излезе нормално на премиера. Случи се така, че когато на нея ѝ беше дадена първата роля в "Унижените и оскърбените" на Катя, тя забременя и този първи пропуснат сезон покрай нейното майчинство след това не можа да бъде наваксан в следващата година. Когато Гончаров работи "Бяг", тя имаше ролята на Люска, а Гончаров замина без да я подготви. Черкелов не съумя в този период да я подготви. Просто така се отказа, колебаеше се, считаше, че е твърде голям рискът да я пусне на една такава дебютна роля без да е режисьор и не посмя да поеме отговорността. След което тя готви ролята на София Мелиполска от "Сенки". Смъртта на Мирски попречи да излезе тя в тази роля.

Припомням тези факти, за да ви обърна вниманието колко ненормално протече навлизането на Елена Виденова в нашата труппа. Едва този сезон в "Майор Барбара" и в "Майстор Солнес" може да се каже, че тя е имала възможността да работи нормално и този първи път с др. Мирски, в случая един от режисьорите на този театър. Досега тя е имала контакт с гост-режисьора Гриша Островски и с Гончаров също така.

Какво да ви кажа? Аз се присъединявам към това, което каза Николина Лекова - че тези обстоятелства попречиха да се ориентираме в развитието и данните на тази актриса. Тя има великолепни външни данни, но това, което направи в Катя, в "Майор Барбара" и в "Майстор Солнес", говори определено за една органика, за една неподправеност. Във финала в "Майор Барбара", който е в същност на тази актриса, аз считам, че тя се справя много удачно.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Проф. Филипов ще каже там.

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА: Но аз имам правото да кажа като впечатление това нещо.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Разбира се.

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА: И смятам, че решаваща дума за съдбата на това младо момиче в нашия театър при всички случаи има не художественият съвет, който ще гласува днеска, а имат нашите режисьори, които трябва да й гарантират едно развитие нормално, защото тя започна ненормално.

Искам да допълня нещо. Др. Маргарита Дупаринова, която днеска заминаваше за Самоков, ме помоли да предам при гласуването нейното...

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Тя няма право.

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА: Защо, друг път сме имали подобни прецеденти.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Друг път сме го правили.

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА: То е запечатано в пликчето, така че

...

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Аз бих искал да кажа във връзка с нейното участие в "Майор Барбара". Но преди това бих искал да кажа по принципния въпрос за привличане на творчески състав към Народния театър, тъй като се повдигна този въпрос. Той е един тежък момент и трябва да се намери точен начин, който да бъде облечен в едно правило - било писано, било обичайно - за привличане без да може човек да бъде наскърбен, след като ^{мине} срокът, който е поставен на изпитание човекът, да излезе от театъра без да може да бъде наскърбен. Това няма нищо общо с разсъжденията за момичето, за което става дума. Тъй като го повдигна един и втори, и трети колега.

Ако нямаме такова правило, ние самите сме виновни, че в продължение на толкова години - не става въпрос за този период, в който сега от година-две-три назад, за който говорим. И това ще бъде едно мъчително състояние и ще говорим може би и след десет години, може би и след пет години, може би и след 15 години може да стане нещо.

Хората трябва да бъдат назначавани в театрите. Театърът трябва да ги вика. Аз казвам един пример. Не казвам, че той е най-верният. Но горе-долу като че ли е така важен и верен. И хората трябва да бъдат викани от театрите без да си напускат там местата за тази и тази, и тази роля, и след това за този и този, и този срок. И след това хората си отиват по местата и си стоят там, а театърът си преценява. И по такъв начин никой не се наскърбява. Това е един друг въпрос и вероятно тази рецепта, която аз давам, никак не е правилна, пак говоря еретически мисли, за да не бъдат подлагани млади хора с порив, с вяра, с такова едно

нешо на такова положение, че да не бъдат приети в тетъра и оскърбени.

Преди всичко артистката, за която говорим, има една вътрешна голяма чистота, която личи и в нейното поведение, и на сцената и което е едно голямо качество. Има една голяма искреност. И ако поради едни или други обстоятелства - аз няма да говоря за тях - хората имат съображения, то се дължи на недостатъчната работа във ВИТИЗ, където тя е учила. Но тя е податлива, много лесна за работа и трябва да кажа, че със строг педагогически подход от моя страна, може би суров и неправилен, но аз успях в "Майор Барбара" - за тази роля говоря - и тази роля в нейната работа ценя извънредно много - тя постигна резултат, който се равнява на художествено произведение.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Много добър.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: На художествено произведение. За нейната възраст тя изгради не да повтаря един колега като заек, както се правят дубльорствата, а с нейните данни, с нейната възраст, с нейната индивидуалност, с нейната артистичност постигна едно изключително присъствие на сцената, от което аз съм много доволен.

И поради тези обстоятелства аз си позволих в едно проекторазпределение - тука няма да кажа какво е то и що е то - да ѝ дам централна роля в една постановка, ако ми беше поверена, което значи, че аз вярвам в нейното развитие и в нейното присъствие в трупата.

Не ценя другите неща, за които не се спрях.

НИКОЛАЙ САВОВ: Аз смятам, че е правилно това, че се разглеждат проявите на Елена във всички пиеси, в които е участвувала, защото строго погледнато, ако ние се спрем само на тази роля която е обявена за дебютна роля, ролята не е от този характер.

Но аз лично имам впечатления от нея още във ВИТИЗ, когато съм гледал и двете пиеси тука, които гледах, и аз смятам, че данните са налице у момичето.

За тази чистота, за която говори проф. Филипов, напълно споделям. И има още нещо, което е важно за мене - дали тя прелив от сцената, дали достига до зрителя. Според мене това нещо става от сцената и затова аз лично подкрепям нейното приемане в театъра. Ще гласувам за нея.

Упълномощен съм от др. Кабакчиев да кажа и неговото становище. Той също подкрепя дебютантката тука.

ЕЛКА МИХАЙЛОВА: Аз наистина се притесних от това, че се обсъжда дебютът на една наша възпитаница. Аз говоря от името на висшия театрален институт. Понеже точно сега ние разговаряме за това право на младите артисти, дори в извънстоличните театри, да получат възможност за една централна роля, за да проявят наистина възможно в най-оптимална степен всичко онова, което във ВИТИЗ да речем те са получавали, и сега като млади творци трябва да кажат своята дума.

Аз също имам впечатления за нея от "Двама на коне, трима на магаре" - това, което тя игра там, централна роля, нали. Тука в този спектакъл вие имате наистина по-пълни впечатления и малка е по мащаб тази роля, за да можем смело да кажем ето това е един дебют, предложен в Националния академичен театър.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Беше хубав този спектакъл. Кой го прави?

ЕЛКА МИХАЙЛОВА: Крикор Азарян. Тя беше студентка на Желчо Мандалжиев, но Крикор Азарян прави този спектакъл. Той беше тогава съвместно. Азарян пое също обучението на студентите.

Та на мене ми се ще да присъствуваме на един дебют, за който, другарю Фучеджиев, да речем да говорим и ние там като образец, като пример да речем в нашите, педагогическите, среди,

че ето на в един Национален театър е създадено поле на младите артисти, респективно в случая на Елена, за да прояви тя възможно най-добре своите данни.

Тя три години е била тука, вярно, това отчетоха нейните колеги.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Две години.

ЕЛКА МИХАЙЛОВА: Две години. Че не ѝ е давана досега възможност, имало е обективни причини. Но все едно, на мен така ми се ще, така разговаряме ние сега като хора, които отглеждаме нашите питомци и им желаем по-щастливи творчески съдби, а уви попадат някъде в театри извън столицата и ръководството недостатъчно има грижа, за да ги представи на гражданството, на театралната общественост.

В това отношение, казвам, аз не мога да не споделя едно притеснение, неудовлетворение от това, че всички говорят, че тя има възможности в перспектива, виждате, ето щом като дори се говори откровенно, без да се стига до гласуването, че тя има място в този театър.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Гласуването е тайно и всеки има възможност да си каже мнението.

ЕЛКА МИХАЙЛОВА: Да, да, сега разговаряме.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Не искам да ви притеснявам.

ЕЛКА МИХАЙЛОВА: Казвам пак: така ми се щеше и аз идвах наистина с етно вътрешно... като помислих отначало, че тя ще играе срещу др. Кабакчиев като Хилде. Аз просто недобре разбрах. И малко съм смутена от това, защото знам, че тука в Националния академичен театър е било и така, идвали са хора, пък и не са оставали тука. Аз мисля, че историята на Националния академичен театър в това отношение е твърде разнообразна и богата, нали професоре?

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Само един случай - Стефка Берова.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: И още един.

ЕЛКА МИХАЙЛОВА: И още един.

НИКОЛАИ САВОВ: И Маргарита Венкова.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Маргарита Венкова беше поканена на гас-
трол.

ЕЛКА МИХАЙЛОВА: Георги Николов.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Един единствен случай беше със Стефка
Берова и той беше решен неправилно според мене.

ЕЛКА МИХАЙЛОВА: Може би вие знаете по-добре, проф. Фили-
пов. Може би.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Добре, ама тя пък пропя. /Весело
оживление/

ЕЛКА МИХАЙЛОВА: Да, тя пропя.

Но ми се струва, че това, което каза проф. Филипов, наис-
тина има резон - че хората трябва действително по-предпазливо,
по-внимателно, по-деликатно да бъдат извеждани да речем от еди-
ния състав, та като бъдат поканени тука, да няма някаква сигур-
ност, а творческата проверка вече ...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Елке, права си.

ЕЛКА МИХАЙЛОВА: Така трябва да бъде.

Но по отношение на нейната перспектива вече вие ще решав-
те. Ние можем да кажем на добър час на момичето, което разбира
се тука има едно присъствие, за тази чистота, за която се говори
и младост, излъчване има.

Вярно е, че още не е така стабилна, не знам какъв е ре-
петиционният процес, в тази роля, аз не съм гледала "Майор Бар-
бара". Но все едно, в гласуването, както казвате, нещата вече ще
се изведат докрай.

КРИКОР АЗАРЯН: Беше малко неудобно да взема отношение,

защото съм бил асистент на др. Мандаджиев в класа, в който учеше др. Елена Виденова, но бях леко провокиран от проф. Филипов, който не знам какво имаше пред вид, като каза, че нещо в обучението във ВИТИЗ вероятно...

ФИЛИП ФИЛИПОВ: С неовладяни средства. Какво имах пред вид? Това, че недостатъчно си владее момичето средствата. И този процес тука продължи и мисля, че в един кратък период тя успя да покаже, че може това нещо да направи. Това имах пред вид.

КРИКОР АЗАРЯН: Да. Става въпрос за следното - че тя беше една от най-силните ученички в курса на др. Мандаджиев и тя играеше и в постановката, която аз правих, и в постановката на Младен киселов "Топаз", играеше една от главните женски роли и тя, поне така ми се струваше на мене, не само че имаше данни, не само имаше органика, не само имаше очарование, но до онази степен, в която сме свикнали да бъдем доволни, да оценяваме, че нещата са добре, струва ми се, че владееше и средствата.

На мене ми се струва, че конкретно в нейния случай това впечатление, с което и професорът е останал, ^{про}излиза от друго обстоятелство - че тя веднага, като завърши академията, беше една година в провинциален театър при едно непълноценно участие в творческия живот в театъра, след което ...

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Вместо веднага да продължи.

КРИКОР АЗАРЯН: Все едно, тя от четири години е завършила, а от една година играе в театъра. И тези три години, през които тя и раждане, и преместване в друг театър, и не знам вече, не съм запознат с подробностите, явно е, че всичко това е оказало известно влияние, другарю Филипов, и вероятно точно когато излиза от една академия, където интензивно репетира...

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Вместо веднага да продължи.

КРИКОР АЗАРЯН: Да, вместо веднага да продължи, този период

на прекъсване - това е оказало някакво влияние.

Това е, което исках да кажа.

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: Аз съм много развълнуван, винаги говоря развълнувано, и моля за извинение, когато става въпрос за една човешка съдба. В същност тук в този случай за това става дума. Естествено е и никой от братята палачовци тука няма да напише "не" на това младо, прекалено етично момиче.

В същност, ако мен нещо ме подкупва в това момиче, то е нейната деликатност, дискретност. Аз с нея работих, след като почина проф. Мирски, в "Сенки", ръководен от искреното желание да помогна с каквато мога, за да излезе в тази роля. След това пък с мен се случиха семейни неприятности и не можах докрай да изведа нещата. Имам наблюдения от работата, която имах с нея, затова говоря за "Сенки", имам наблюдения и от този малшанст - тези три години в нашия театър.

Считам, че това момиче може, но всичко е едно то то. Великият Апостол Карамитев за мене стана артист след 45-ата си година, велик артист. Друг може да стане след десет години, след две години. Нашата работа е нещо, което е свিশе, няма закони и не мога да гласувам "не" за нещо, което в природата има дадено, а не знаеш как ще се развие. Въпрос на комбинации.

Единственото, което мога да ѝ препоръчам, е да бъде понахална, защото разбрах, имайки пред вид последните разпределения, че колкото си по-млад и си по-нахален, толкова в този театър печелиш. Брутален.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Това не е вярно.

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: Мое мнение. За жалост мога да го защита.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ти обиждаш директора.

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: Не, не, не, не, не. А, как ще ритам

срещу директора си. /Веселост/ Не си удрай главата в стената, като знаеш, че там е бетон.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Ама и не е тека. Ти говориш малко прибързано. Ако е излязло едно разпределение, не са нахални, че вземат ролите, ами им ги е дал един режисьор и един художествен съвет.

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: Не, аз искам да кажа нещо друго. Но друга е темата.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Говорим за дебюта на Елена Виденова.

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: За дебюта. Аз съжалявам, че направих това...

Искам да си позволя, даже много ми допадна това, което проф. Филип имаше като другата страна за начините, по които трябва да се привличат актьорите в нашия театър, макар че вече това няма пряка връзка с Виденова, даже бих си позволил да предложа и нещо друго - след време целият художествен екип на Националния театър, след като гледа дебюта на една актриса, да има в ръката си възможността да гласува за това. Защото ние сме тука десет души, а никой няма да ме убеди, че сме най-правите в това решение тази вечер. Ние всички с добро чувство спрямо този човек или спрямо мен или спрямо Мамалев ще подходим винаги.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Недей така бе. /Смях/

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Стига с този Мамалев. /Смях/

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: Просто гласувам с две ръце за това момиче.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Аз бих искал да кажа само две неща.

Първото нещо - да не се съглася с Николай Николаев и да пожелаем на това момиче тази изключителна човечност - морална, етична, и качества, и чистота да може театърът да я съхрани в този човек, а не да го превърне в нещо друго, това, което тя не

Това е според мен едно от най-големите ѝ качества. Изключвам нещата, които се говореха и от проф. Филипов, и от режисьорите, които са работили с нея, и от преподавателите ѝ от ВИТИЗ, и от колегите, които я познават. Това бих искал да кажа като първо.

Второто нещо, което бих искал да кажа съвсем може би да бъде и като принцип, защото то съществува като мнение в колектива на нашия театър - да се дава възможност на ръководството на театъра при отправянето на покана за гастрол в театъра или за постъпване в театъра, даването на право на дебют в театъра - това нещо да преминава през дали това ще бъде художественият съвет или той ще бъде попълнен тогава и с хора, да не казвам думата корифеите на театъра, защото тя малко придобива друга стойност, девалвира напоследък, но определена група от хора от театъра, които да изразяват обективно и принципно своя мисъл за бъдещето на театъра едно честно становище за попълване на трупата с хора, защото ние никога не можем да бъдем единни, винаги има пристрастия, харесване, един харесва един, друг харесва друг, има други съображения, при които един иска да бъде назначен един друг - други.

Но да има един такъв форум, който обективно да преценява нуждите на театъра и да предлага тези гастроли и даването на право на дебюти в театъра. Тогава мисля, че и ръководството ще бъде облекчено и няма да се жертват и много съдби на хора, както тук се пожертваха на няколко души съдбите. Ние ги изброихме преди малко. Др. Филипов е забравил случая с Маргарита Венкова. Тя беше една великолепна актриса в провинциалния театър, даже получи награда в Русенския театър.

СЛАВКА СЛАВОВА: Тя и тука беше чудесна. Не знам защо изхвърча от театъра.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Да. Но след излизането ѝ от Народния теа-

тър тя пропадна като актриса.

СЛАВКА СЛАВОВА: Защото много горчиво излезе от тука.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Другари, Мишо Петров е новият член на нашия художествен съвет като комсомолски секретар. Искам да го представя тука и да му пожелаем на добър час в нашата компания, защото ние сме една компания тука.

МИХАИЛ ПЕТРОВ: Благодаря ви за пожеланието.

Аз не зная чие желание е - дали на ръководството или на Елена Виденова дебютът да ѝ бъде точно тази вечер и точно с тази роля, защото аз лично смятам, че постижението ѝ - професионално актьорско - в "Майор Барбара", за мен поне, това е лично мое ста новище, е доста по-категорично и по-значително, макар че по мащаб и двете роли са почти равностойни. Но определено в "Барбара" за мен тя играе по-добре.

Макар че друго бих искал да кажа, което основно в същност искам да кажа - че и двете роли да ги събереш заедно да се играят тази вечер или две вечери по отделно, те не са достатъчни, за да може да прецениш един актьор е ли е той актьор или не е той актьор.

И ми се струва, че в бъдеще, когато се кани тук човек, независимо дали ще бъде на гастрол или ще дойде там направо от ВИТИЗ тук, което смятам, че е порочна система - идването от ВИТИЗ направо в Народния театър - трябва много сериозно да се помисли за какво той се кани и да му се даде една солидна, отговорна и важна задача, с която той може и да не се справи стопроцентово в самото начало, но ако тогава той покаже качества и възможности които в перспектива биха могли да се доразвият, не да се гласува неговото отиване от театъра, ако то не е блясък, защото не се знае човек дали ще блесне и след 20 години, това не се знае и след 30 години. Нещата са и субективни, и обективни. Ние, артисти-

тите, най-добре го знаем това. Но ако той покаже тогава качества и евентуални перспективи за развитие, да се остави още един, още два сезона и съответно вече бъдещето ще покаже е ли той за трупата на Националния театър или не е.

Но във всеки случай аз ви моля от тук нататък, следващият когото ще поставим за гласуване тука, да има една много по-сериозна актьорска задача, за да може човек да докаже себе си. Аз съм актьор, знам какво е, изпитал съм на гърба си някои тежки моменти в своята кариера, знам какво ѝ е на момичето сега, знам какво ѝ беше, когато слезнах да ѝ пожелаая на добър час. То се тресеше, трепереше цялото. Аз му казах: Играй си едно редово нормално представление. Ти не си на премиера. Ти играеш за пети или шести път.

Но тя се вълнуваше.

СЛАВКА СЛАВОВА: Че как няма да се вълнува!

МИХАИЛ ПЕТРОВ: Страшно! Безумно! Тя се тресеше! Аз не знам тя как е играла.

Но във всеки случай много по-сериозни задачи трябва да се поставят на младите артисти. Трудно е да прецениш актьора в 6 или 16 реда.

Благодаря ви за вниманието.

ВЕСЕЛА ГРУЕВА: Аз нямам кой знае какво да кажа. Очевидно въпросът е колкото професионален, толкова бих казала и социален, защото това е един човек, който вече е в трупата на театъра. Той явно търси мястото си, явно проявите, които има в момента, все още са наполовина казано театърът ѝ дължи нещо, и тя все още бих казала дължи доста много на театъра.

Въпросът е според мене делово поставен в смисъл такъв - че ако режисьорската колегия вижда възможности това момиче да се развива в театъра и да развива театъра, струва ми се, че би трябвало да се вземе едно положително решение, защото иначе се нару-

шава едно нещо, което вече е факт - момичето е в театъра, тя играе, тя има роли. Това не е първа роля, че да бъде публичен дебют. Това е нейна трета-четвърта роля.

Аз имам добри впечатления от нея преди, просто там, където е имала по-добри, по-големи роли. Имам доста добри впечатления не само в "Конете", но струва ми се тя беше в Пазарджик ли, където беше това момиче?

ОБАЖДАТ СЕ: Да, в Пазарджик.

ВЕСЕЛА ГРУЕВА: Да. И там имам доста добри впечатления. Така че имам едно доверие за това, че може да настига възможностите в този театър.

Това бих казала.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНО ИЗКАЗВАНЕ

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Искате ли друг някой да се изкаже? Няма. Тогава да приключваме.

Художественият съвет, след като обсъди участието на актрисата Елена Виденова в продукцията на театъра, реши, че тя има качества да участва в неговата работа и да бъде член на трупата на Националния академичен театър "Иван Вазов", поради което аз смятам с това да приключим въпроса и призовавам всичките членове на художествения съвет, които присъствуват, след становището, което беше взето, да гласуват по съответния начин.

Благодаря.

/След гласуването в художествения съвет/

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Резултатите от гласуването са: от 19 подадени бюлетини всичките са с "да".

ОБАЖДАТ СЕ: Нито един "не"

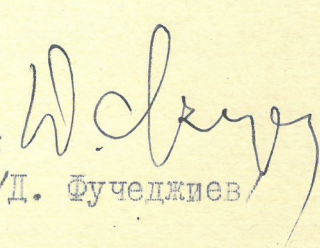
ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Закривам заседанието на художествения

ВЕНИЯ СЪВЕТ.

/Закрито в 22,35 часа/

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

/Д. Фучеджиев/

СТЕНОГРАФ:

/Л. Лазов/